Ч. 6 (12904). Львів, четвер 10. січня 1935. Pocztowa opłata uiszczona ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·50 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і Канаді ... Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Відкликаний розпорядок щодо заборони краєвого прапору на Закарпатті.

В найновішому числі мукачівського „Учит. Голосу“ читаємо: Краєвий Уряд Підкарпаття відкликав той недотепний розпорядок з підписом краєвого шк. інспектора Я. Вондрачека, яким він заборонив вивішувати народній жовто-блакитний краєвий прапор на будовах шкіл. Краєвий уряд у відкликанні подає формальні пояснення щодо самого вивішування: краєвий прапор має висіти поруч з державним з лівого боку, краєвий прапор не може бути більший від держ. прапору, а також не може бути поставлений вище, як держ. прапор.

Безсумнівно, що це відкликання успокоїло українське населення. Але ми не можемо успокоїтися з дотеперішньою практикою щодо вшановування краєвого прапору. Домагаємося, щоби цей розпорядок Краєвого Уряду був доповнений клявзулею, або окремим розпорядком, що всі уряди на Підкарпатті в днях держ. свята повинні поруч з державним прапором вивісити й наш краєвий прапор.

*

Про цей розпорядок президії Краєвого Уряду в Ужгороді пише „Українське Слово“ з 3. січня:

За підписом краєвого президента Антона Розсипаля дня 15. XII. 1934. під числом 17.688 през. 1934. видала президія Краєвого Уряду розпорядок у справі уживання жовто-блакитного прапору на Підкарпатській Руси, як краєвого (земського) прапору. Розпорядок вислано всім окружним урядам, поліційній дирекції в Ужгороді й поліційному комісаріятові в Мукачеві. По думці того розпорядку дозволяється уживати жовто-блакитний прапор дня 28. жовтня і взагалі на державних краєвих і народніх святах і на будовах і в поході. Коли цей прапор уживається разом із державним прапором, має бути поставлений з лівого боку, а не може бути більший ані кращий від прапору державного.

Цим розпорядком направлена та кривда, яку заподіяно нашому народові розпорядком, виданим минулого літа в неприсутности краєвого президента і який підписав за Шкільний Реферат краєвий інспектор Ян Вондрачек. Розуміється, що наслідком цього нового розпорядку не буде більше всяких судових або адміністративних переслідувань людей, які у своїй льояльности до республіки украшували жовто-блакитним прапором свої доми і такимиж лентами свої груди. Тішимося, що цю радісну вістку можемо подати до відома нашому громадянству.

Державний Ліцей з українською мовою навчання.

Село Черниця під Жидачевом осідком ліцею. — Вписи. — Умовини прийняття кандидатів й оплати за навчання.

Агенція **„Всхуд“** принесла такі інформації: „В міністерстві освіти прийняли вже остаточне рішення в справі осідку державного Українського Рільничого Ліцею. Ліцей матиме осідок у місцевости **Черниця,** жидачівського повіту, на терені станиславівського воєвідства. До Черниці доїзджається поїздом на стацію Пісочна на залізничій лінії Львів-Стрий. Від залізничої стації веде дорога до Черниці, що виносить кілька кільометрів.

„Український Рільничий Ліцей буде відкритий з початком шкільного року 1935-36. Наука в Ліцею триватиме три роки. До першої кляси ліцею можуть бути приняті кандидати, які: покінчать у календарному році бодай 17 років і не переступлять 21-го року життя; представлять свідоцтво покінченої щонайменше шестої кляси середньої загально-освітньої школи, або іншої школи, яку Міністерство освіти признає за рівнорядну; представлять доказ відбутої однорічної зорганізованої рільничої практики, яку признає шкільна влада; мають відповідний фізичний розвиток; зложать вступний іспит, що стоїть у звязку з відбутою практикою.

„Кандидати, що стараються про приняття до Ліцею, мають зложити в речинці до дня 10. лютого 1935 р. прохання про приняття до Кураторії Львівської Шкільної Округи у Львові. До прохання мають долучити: власноручно написаний життєпис, свідоцтво моральности, оскільки від хвилини виступу зі школи минуло більше ніж один рік, письменний дозвіл родичів або опікунів на вступ до школи, докази щодо вище поданих умовин приняття, доказ зложення оплат, що обовязують новоступаючих учнів.

„Шкільні оплати є такі: такса за вступний іспит 5 зол.; такса за психотехнічний дослід 2 зол. Учні оплачують адміністраційну таксу в висоті 220 зол. річно. У виїмкових випадках, коли кандидат не може виконати всіх умовин, що їх вимагають при приняттї, рішає Міністерство віроісповідань і освіти.

„Для кандидатів, що стараються про приняття до І-ої кляси, Міністерство Освіти організує виїмково в часі від 15. лютого до 30. вересня 1935 р. скорочену практику в шкільних державних господарствах і в господарствах самоуправних рільничих шкіл. У проханнях про приняття до Ліцею треба одночасно вмістити додаткове прохання про визначення практики в одній із рільничих шкіл“.

Большевицький терор на Україні в освітленні англійської преси.

Українське Бюро в Льондоні вислало до всієї англійської преси переклад протесту зверненого до всего культурного світа виданого Президією Української Парляментарної Репрезентації та Українським Національно-Демократичним Обєднанням у Львові проти большевицького терору на Україні.

Англійське громадянство й англійська преса дуже гостро виступили проти терору і розстрілів у Совітському Союзі.

Навіть ґенеральна рада Робітничого Конґресу (Трейд Юніон Конґрес) та Краєвий Виконавчий Комітет Лейбур Парті видали дня 20. грудня спільну заяву-протест проти терору в Совітському Союзі. Вислано також осібну делеґацію до совітського амбасадора в Льондоні, яка в імені англійського робітництва запротестувала проти масових розстрілів та жадаємо, щоб арештованих ставлено перед звичайний суд і щоб їм дано змогу правно боронитися.

Ми не маємо найменших ілюзій відносно совітської „справедливости“ і дуже сумніваємося, чи совітський уряд вислухає протесту англійської Лейбур Парті, але безперечно протест англійського робітництва напевно був дуже немилою несподіванкою для Совітів.

Про розстріли українських большевиків у Києві подала англійська преса спершу досить скупі відомости, базовані переважно на офіціяльних звідомленнях, поданих московською аґенцією ТАСС, яка старалася переконати світ, що „слідство виявило, що більшість засуджених у Києві прийшли до Совітів з Польщі та Румунії. Вони мали наказ (!) виконати деякі терористичні акти на Совітській Україні. Коли їх арештовано, більшість з них мала при собі револьвери і ручні гранати(!)“.

Ці вісти появилися в англійській пресі в днях 18. і 19. грудня. В кілька днів опісля наспіли вже точніші відомости від англійських кореспондентів,

„Дейлі Телеграф“ з дня 28. грудня м. р. пише між іншим: „Офіціяльний совітський комунікат подає число розстріляних осіб на 103, але є докази, що це число в кілька соток замале. Жертви називає совітська влада білоґвардійцями, які по части прибули зза кордону.

Але як показується, тільки, кількох з них можна назвати б „білоґвардійцями“. Більшість розстріляних це українські комуністи, які зі страху перед арештуванням польською поліцією за протидержавну акцію, дали заманитися до Совітів обіцянками, що будуть могти працювати для самостійної Української Совітської Республики“.

„Таймс“ з дня 27. грудня м. р. подає обширну новинку про нову „чистку“ на Совітській Україні, під заголовком „Совітська чистка на Україні“. „Совітська влада в Москві подає до відома — пише кореспондент „Таймса“ — що протитерористична акція повела деякі охоронні міри проти „зіновіїзму, троцькізму та гнилого лібералізму“, головно в наукових інституціях України. Вийшли на яву нові докази українського націоналізму і сепаратизму, навіть у державних університетах і це змусило правовірних сталінців до найбільшої осторожности та спричинило усунення з посад деяких професорів та високих урядовців. Між усуненим находиться проф. Гехтман, керманич одного з найважніших наукових і пропаґандистичних факультетів, а також Левітан, секретар дніпропетровського комуністичного комітету.

„Український націоналізм між комуністами, це, здається, продовження того руху, який минулого року був звязаний з іменем Скрипника, члена „старої ґвардії“ і комісаря шкільництва на Україні. Скрипник вибавився від пониження, поповнивши самогубство. Теперішні деґрадації включають також другого Скрипника, заступника секретаря одного з місцевих совітів, можливо якогось родича того Скрипника, що поповнив самогубство...“ *(УКБЮРО ЛЬОНДОН.)*

Плебісцит у Сарі.

Оголошено вже детальні розпорядки про голосування в дні 13. січня. Голосування буде відбуватися від 8.30 рано до 20. год. На картках фіґуруватимуть тільки 3 запити: 1) хто за втриманням нинішнього стану, 2) за злукою з Німеччиною і 3) за злукою з Францією. При кожному запиті буде колісце, в яке голосуючий впише хрестик.

Виповнятимуть картки в ізоляційній будці, після чого картку вкладатимуть до коперти. Плебісцитова комісія гарантує повну тайність голосування.

У неділю відбулися могутні маніфестації Нім. Фронту за злукою з Німеччиною. Демонстрували теж прихильники „статус кво“. Міжнародня правляча комісія вжила всіх засобів, щоби не допустити до сутички між поодинокими демонструючими походами. Прихильники злуки з Німеччиною поборюють соціялістичних сепаратистів м. ін. протикомуністичними наліпками й відозвами, в яких кажеться про звірства моск. черезвичайки. Одна така наліпка має напис: „За 10 літ російська чрезвичайка вбила 1,760.180 осіб“. Інша знову подає: „Червоний терор в Еспанії: у 1932. р. комуністи спалили 51 церков і монастирів та всіх духовників убили“.

Для заведення спокою переведено у Сарщині цілу низку арештувань, м. і. арештували шефа порядкової служби Нім. Фронту Ляндсдорфера і його заступника під закидом організування боївок. Так само арештовано 6 членів соц. „Єдиного Фронту“.

Заведено вже голосування для тих осіб, які в дні плебісциту, 13. січня, будуть зайняті обовязковою працею. Таких осіб у Сарбрікен є 2200 осіб. У передтерміновому голосуванні беруть участь також вязні

Порозуміння між Францією і Італією.

Візита мін. Лявала у Римі та підписання кількох умов.

Безумовно найважнішою подією, що сталася підчас наших Різдвяних Свят — це французько-італійське порозуміння. Міністер закордонних справ Франції Лявaль приїхав в останню суботу до Риму, де привітав його на двірці Мусоліні. Впродовж трьох днів велися розмови, йшли прийняття у короля, авдієнція у св. Отця, бенкети і т. д. а скінчилось усе це підписанням пактів, про які видано лише короткий комунікат. Всетаки преса всіх народів розписується дуже широко про зміст і характер тих пактів та розводить найможливіші коментарі на тему їх значіння.

ОФІЦІЯЛЬНИЙ КОМУНІКАТ.

В понеділок оголошено у Римі такий офіціяльний комунікат: „Шеф італійського уряду та французький міністер закордонних справ закінчили франко-італійські переговори, підписуючи умови, що торкаються інтересів обох держав в Африці, та акти, які стверджують спільний погляд обох урядів на справи европейської натури. Мусоліні і Лявaль ствердили згоду обох урядів на необхідність багатосторонного порозуміння щодо справ Середньої Европи. Мусоліні і Лявaль рішили, що принята ними концепція буде в найкоротшому часі предложена інтересованим державам до розгляду. Крім того Мусоліні і Лявaль згодилися, що у вичікуванні згоди на таке порозуміння, будуть розглядати спільно у дусі того порозуміння всякі засоби, яких вимагала би ситуація“.

ЩО ПІДПИСАНО У РИМІ?

Як видно з вищенаведеного комунікату, не сказано в ньому нічого конкретного, згадано лише про Африку й Середню Европу (Австрію!). Нема сумніву, що 1) передусім Франція і Італія погодилися щодо кольоніяльних справ, які були між ними предметом спору від яких 20 літ. Як відомо, тайний льондонський договір з 1915 року ґарантував Італії участь у поділі німецьких кольоній на випадок побіди Антанти: Франція досі тої умови не дотримала була. Тепер підписано чотири пакти: у справі Сомалії, Лібії, статуту для Італії у Тунісі й у справі згоди Франції відступити італійцям частину акцій залізниці, що лучить порт Ґібуті зі столицею Абисинії.

Безсумнівно теж підписано умову щодо Австрії на випадок, колиб грозила небезпека австрійській суверенності. Пишуть, що взагалі приїзд Лявала до Риму та підписання порозуміння приспішив страх обох держав, щоб негайно після плебісциту у Сарі Німеччина не повела якогось нового наступу в Австрії.

„Пакти порозуміння“, про які згадує офіц. комунікат, торкаються зобовязання щодо невмішування у внутрішні справи других держав. Річ іде тут головно про Мадярщину, вражену останньою дебатою у Лізі Націй з приводу югославянської скарги та про Німеччину: таке зобовязання означалоб посередній осуд кампанії проти гітлерівського режиму та булоб засобом для позискання до співпраці Німеччини. Формально підписано, здається, 5 умов.

ЗАГАДКОВА РОЗМОВА З НІМЕЦЬКИМ АМБАСАДОРОМ.

В часі бенкету, уладженого на честь мін. Лявала у венецькій палаті, Лявaль довший час розмовляв з нім. амбасадором Гасселем. До двох розмовців прилучився згодом Мусоліні та Сувіч. Розмова тривала близько годину. Після тої розмови фон Гассель надав довгу шифровану телеґраму до свого уряду. Здається, що темою розмови був евент. поворот Німеччини до Ліги і звязана з ним справа німецького дозброєння. Франція і Італія погодилися ніби на признання Німеччині права втримувати 300-тисячну армію у часі мира, зобовязалися лише не признавати цього окремо, тільки в якомусь збірному пакті.

Що діється в Совітах?

Ревеляції „Народньої Політики“ про заговір проти Сталіна.

Прага, січень 1935.

Паніка, яка повстала між большевицькою „верхушкою“ після вбивства Кірова і яка виявила себе у новій хвилі страшного терору по цілому СССР, має глибші причини і ширше тло, ніж сама смерть цього беззастережного заушника совітського диктатора Сталіна. Цікаве вияснення в цій справі приносить вечірне видання празької „Народньої Політики“ з 2. січня ц. р. Там читаємо таке: Тайна організація лівих большевицьких радикалів з наказу якої вбито Кірова, є ще дуже молодою організацією, бо заснував її щойно перед двома роками в Ленінграді фабричний робітник Котолінов. До часу, коли Котолінов перейшов на бік опозиції Троцького і Зіновева, був він урядовцем комуністичної партії. Дальшими визначними членами цієї партії були Мельников, Николаєв та Мандельштайн. Програма цієї тайної організації була в головних її точках така: Досягнення свободи дискусії в партії, зірвання всяких зносин СССР з капіталістичними державами Заходу і цілковита ревізія дотеперішньої політики партії у відношенні до кулаків і купців. Організації не вдалось довго скривати в тайні перед верхівкою теперішнього режиму. Вже з початком 1934 р. декілька членів організації виключили з партії — між ними і Николаєва. Але це не ослабило самої організації. Навпаки, вона після цього ще більше розрослася; при одній із ленінградських вулиць повстала навіть її тайна друкарня, а по провінції почали творитися її філії. Так само по всіх більших заводах повставали між робітництвом її гуртки. Душею організації був Зіновев — хоч сам дійсним членом організації він не був. Зіновев був між іншим автором програми цієї організації. Програма ця була видрукувана і поширена в десятках тисяч примірників. Зіновев працював для організації теж і поза кордонами СССР. Він був звязковим між організацією і Троцьким. Цей звязок із Троцьким держав Зіновев через француза інж. Молівіера, прихильника Троцького. Молівіє відвідав мин. року Ленінград. Після цього Молівіє був постійним лучником між Котоліновом та Мандельштамом і Троцьким. Молівіє допоміг теж невласному синові Троцького, що живе постійно

Мін. Ґерінґ про вбивство ґен. Шляйхера.

З Берліна надійшли вістки, що минулого четверга в салі берлінської опери мін. Ґерінґ склав сензаційну заяву у справі вбивства ґен. Шляйхера в дні 30. червня 1934. р. Ґерінґ заявив, що вбивство ґен. Шляйхера і його дружини було великою помилкою. Виявилось, що після вбивства ґен. Шляйхера вищі старшини райхсвери не могли погодитися з цим вбивством і тому декількома наворотами інтервеніювали в Гітлера та през. Гінденбурґа, щоби уряд перевів слідство проти вбивників. Ґенерали райхсвери доручили декільком старшинам перевести на власну руку слідство, яке виявило повну невинність Шляйхера. Зібрані документи з прізвищами убивників передали Гітлерові. Підчас великої маніфестації провідників націонал-соціялістів, на якій було теж багато старшин райхсвери Гітлер ствердив, що передані документи стверджують невинність Шляйхера і що вбивників уже строго покарали. Кружляють поголоски, що їх розстріляли без суду.

Львів зперед століття.

АВТОР І ТВІР.

У 1920 р. видав у Львові Станислав Василевський п. з. „Złote czasy i wywczasy“, вибір уступів і виїмків із спогадів шляхтича Людвіка Ґжимали Яблоновського, написаних по шістьдесятому році життя (1810—1887). Спогади Людвіка Яблоновського поставив видавець дуже високо. На його думку вони належать до тих небагатьох у польській літературі спогадів, „які дозволяють читачеві спільно переживати свої згадки, які пишучи, бачуть описувані речі й іншим велять їх бачити“. Словом, мале число таких представників польського мемуарного письменництва, як Ян Хризостом Пасек і Олександер Фредро („Trzy po trzy“), потрохи Одинец і може старий Козьмян, збільшив у 1920 р. Людвік Яблоновський.

ЛЬВІВ У 1817 Р.

Малюючи життя польського шляхтича на нашій етноґрафічній території, спогади Яблоновського вносять багато цікавого в малюнок тодішнього життя. З твору Яблоновського подамо ось тут найцікавіші для нас уривки. Ось як виглядав Львів у 1817 р.:

„Для тих, що за кількадесять років ходитимуть по Львові, одному з найславніших треторядних міст, — писав Яблоновський, — може бути цікавим малюнок Львова з 1817 року Була це тоді сорокатисячна містина, але брудна й непоказна, оточена довкола завалищами валів, у підніжжя яких складали з усього міста по ділах сміття. Середмістя, замкнене Краківською, Вірменською і Галицькою брамою, було менше-більше подібне до сьогоднішнього, піднесли його нові й перебудовані камениці, але не змінили характеру. У самій середині Ринку підіймалась стара вежа, стрункіша й стрійніша від сьогоднішньої, безпосередньо оточував її чотирокутник брудних одноповерхових каменичок, поперетинаний крутими вуличками. Кільканацять бідних крамниць творило всю окрасу ринку, а сукна й багаті блавати лежали по складах на Руській вулиці. Коло Бернардинів біліюсь декілька камениць, вулиця Панська, Пекарська, Личаків щойно починали будуватись.

„Від Хорущини, дійсно званої Сінявщиною, випливала безсоромно брудна Полтва, напроти Гофмана (Hotel de Russie) скручувала наліво й сочилась попід огидні звалища давніх валів. Три деревляні містки вели через неї. Зломіж румовищ, де сьогодні Марійська площа, виставало декілька нужденних дворків із городцями й жовтіла вартівня на мості. Гостинниця Жоржа (давніще російська) стояла самітня. Підваллям тягнулись дворки й каменички. Паркани окружали саджавки-калабані, повні жаб і лисок, аж по Краківське; Сикстуська, Єзуїтська (Ягайлонська), Широка (Коперника) гордили тут і там лихими каменичками з чотирма вікнами та двірками, що занепадали, а великі німецькі написи на рогах свідчили, хто тримав їх до хрещення. Від Низького Замку (де сьогодні „Народній Дім“) починалось чорне місто; на Краківській площі стояли будки вірмен із визиною і каваром, балії з рибами й крами з посторонками, вівсом і старими ременями. Ціле це місто оточували села (сьогодні передмістя) і юридики, де стояли палатки, як по селах.

„Безлісна гора білого, щирого піску, з завалищами Високого Замку, сьогодні чарівний город, тоді сама до передпотопової руїни подібна, отінювала з цього боку місто. Декілька обдертих і замкнених монастирів, стара комора (заведення Осолінських), спалені Театини, Кармеліти, що лежали в румовищах, доповнювали подібність Львова, до штурмом здобутого, спаленого міста, яке зачинало відбудовуватися, а якщо вдасться мені де відшукати каменицю минулих часів, то вітаюсь із нею як із жінкою, знаною мені в повні віку, а тепер згрибілою старушкою, що жалісно зиркає на мене“.

ЗАВАЛЕННЯ РАТУШЕВОЇ ВЕЖІ.

Яблоновський був свідком, як валилась львівська ратушева вежа. Ось що читаємо про це в його спогадах:

„Будучи з сестрою, що саме переводила у Львові свій нещасливий розвід, вийшов я раз по обіді на ринок, застав там переполох і почув крик сторожа „вежа валиться“. Від кількох днів висіла ця небезпека над містом, бо урядова комісія, роблячи якісь направи під спокійною вежею, витягнула спід неї вугольний камінь, який накривав памяткові написи й медалі. Обурена такою грабіжю, почала вежа хмаритись і морщитись, але вислана комісія признала це за бабські примхи, може за патріотичні збитки, й заручила, що вона може століття стояти (зовсім правдиве). Старушка була би зразково покарала напасників, якщо, чорт знає нащо не був би опаматав пустіїв міський будівничий Ковка, вмішавшись у справу з швабським харцизькими приліпленим на стіні аркушем паперу, який відразу почав тріскати. — Це мусіло діятись на хвилинку перед моїм приходом на ринок, бо ледви встиг я схоронитись під браму перехідної камениці, тоді Андреолі, побачив я, як вершок вежі колишеться, а сама пані неначе бажалаб щось немиле з голови скинути, одначе як ялось поважній панімаці, схиляє чоло й без ніяких дригань присідає як у менуеті. Ані на хвилинку не прийшло нікому на думку, що вона може накрити нас роброном, такий поважний і приличний був увесь рух. Хмари густого червоного пилу розстелились над містом і зробилась брудна ніч, через яку напомацки трапив я додому. — Для своїх була небіжка дивно лагідної вдачі: донька сторожа мала час по линві спуститись на діл, сам сторож, що до останньої хвилини

в Ніцці і є там власником гаражу, дістатися до СССР і там передати тайній організації великі суми американських долярів. Яке є джерело тих грошей покищо ще не знати. Вже тоді тайна організація приняла такі постанови: Захопити Сталіна разом із цілою теперішньою верхівкою совітської влади, амнестувати Троцького і його приятелів і покликати до влади Троцького, Зінoвева і Камєнева. Про цілу цю підготовку тайної організації дізналися деякі члени ГПУ., але сталося це якраз у часі, коли прийшло до відомої реорганізації ГПУ, що так сильно торкнулася дотеперішнього сильного і безконтрольного становища ГПУ, цієї самостійної держави в державі. Реорганізація ГПУ мала такі наслідки, що деякі її визначні члени як напр. Медведь і Фомін перейшли на бік тайної організації й віддали їй величезні послуги.

В домівці ГПУ зійшлися Медведь, Фомін з Коліновом і Николаевом і там теж була вирішена смерть Кірова. Ніхто інший лиш само ГПУ постаралося Николаеву про доступ до Смольного Інституту, де урядував Кіров. Що більше — нині вже загально відомо, що ГПУ дала теж атентатчикові зброю та фальшиві документи, з якими після атентату мав утічи до Фінляндії.

Нині ціла ця тайна організація знищена — і наслідки цього знищення вже нам загально відомі, але рівночасно з цим загально відоме є й те — і це розголошують по цілому світі прихильники Троцького — що тайних організацій в СССР є ще багато, більше, ніж дехто сподіється і що вони вже незабаром дадуть про себе знати.

М-н.

ДРІБНІ ВІСТИ.

КАТОЛ. АРХІЄП. ҐРЕБЕР

виголосив у Фрибурзі проповідь, в якій ствердив, що нім. католики є найвірнішими громадянами Німеччини. Гітлер осуджує нео-поганський рух, який не має сили, зате катол. церква має більші моральні впливи. — Цю проповідь вважають познакою покращання взаємин між Німеччиною і Ватиканом.

ГОЛОВА ДАНЦІҐСЬКОГО СЕНАТУ ҐРАЙЗЕР

був з відвідинами у Варшаві. Приймали його дуже пишно, був на авдієнції у Спалі та у Бельведері. М. і. заявив, що пізнання марш. Пілсудського зробило на нього таке саме враження, як колись пізнання Вільгельма II. і Гітлера. Ґрайзер запевнив, що поляків у Данціґу не будуть германізувати. Ґрайзер підтвердив своєчасну умову свого попередника Равшнінґа.

РІЗДВО У СОВІТАХ,

пішло, як звичайно, під гаслом безбожницької пропаґанди. Що-правда, багато чільних членів „Союзу воюючих безбожників“ опинилось у вязниці, як прихильники Зінoвєва. У 12-ти місцевостях сов. влада на саме Різдво замкнула церкви. У деяких церквах уладжено комун. клюби або кіна, інші замінено на шпихлірі

ЛІТВІНОВ

виголосив велику промову до прогульки чеських журналістів, яка приїхала до Москви на запросини сов. уряду. Цинізмом відзначався уступ промови про „живе зацікавлення комуністів справою поневолених народів“; це нібн доказ приятельських почувань моск. большевиків супроти чехів.

Перед новою конференцією у Льондоні.

ЛЬОНДОН, 9. 1. ПАТ. Премієр Фляндeн і мін. Ляваль виїдуть в дні 20. січня ц. р. до Льондону, де обговорять такі справи з міжнародньої політики: 1) розброєння; 2) поворот Німеччини до Ліґи Націй; 3) підписання східно-европейського пакту. Одночасно в травні ц. р. у Римі відбудуться наради представників сусідніх держав з Австрією у справі ґарантії незалежности Австрії. На ці наради запросять теж Німеччину

„Матен“ пише, що в Льондоні французькі державні мужі підпишуть міжнародній пакт на таких основах: 1) контроля торговлі зброєю; 2) покликання постійного розбройного комітету; 3) контроля над фабрикацією і користуванням хемічних виробів підчас війни; держави оголошуватимуть буджети армії і фльоти.

Додатковий комунікат про наради мін. Ляваля з Мусолінієм.

РИМ, 9. 1. ПАТ. Оголошено тут черговий комунікат, який подає такі подробиці про наради мін. Ляваля з Мусолінієм. Оба державні мужі підписали договір між Італією і Францією, який управильнює інтереси обох держав в Африці і декілька протоколів про справи, які цікавлять обі держави.

АФРИКАНСЬКІ КОЛЬОНІЇ.

Перша частина комунікату, присвячена Лібії й Еритреї, вичисляє постанови трактату про справи в Африці на основі 13. статті льондонського трактату. В Лібії Італія дістає від французької кольонії 114.000 квадратових кільометрів простору.

Друга частина комунікату подає протокол у справі Тунісу.

СПРАВИ СЕРЕДУЩОЇ ЕВРОПИ.

В третій частині комунікат обговорює справи середущої Европи і наддунайські справи. Договір у цих справах підпишуть Італія, Німеччина, Мадярщина, Чехословаччина, Югославія, Австрія та інші сусіди Австрії. До нього приступлять Франція, Польща і Румунія.

Четверта частина обговорює інтереси Італії в кольоніях, пята про розброєння, шеста про загальні справи.

кричав через трубу, тримаючись балькону, без шкоди осів на румовищах, утративши лиш на декілька днів мову. — Хто памятає, яке гніздо каменичок тулилось під вежею, тому смерть 32 людей видається чудом. Оду на скін вежі написав якийсь бернардин, з якої памятаю два рядки:

A kiedy już śmiertelna porwała ją czkawka —
Konal konal — zawołał obywatel Kawka!

ДВІРСЬКІ КОЗАКИ.

З опису бешкетів і дивaків серед польської шляхти не від речі буде навести тут слова Яблоновського про двірських козаків. „Може найжиттєвішою памяткою давньої польської панськости — писав він — були за моїх молодих років двірські козаки. Великі пани держали їх по кількадесять, менші по кільканадцять; у нас у скарбниці бачив я козацькі котли й бунчуки ще з Корсуня. Одначе й кожний шляхтич мав хоч одного, називавсь Трипка, Могила, Погром і разом із вижлом, посередником і антипою творив неначе доповнення молодого шляхтича, а швидше його виконну владу. Ніякої пенсії не мав такий козак, плату брав у потребі з панського гаманця, який лежав на столі, а до якого мав вступ, якщо не управнений, то бодай толерований. Зате в корчмі козак вів перед, забавляв молодиці, гнув парубків через коліна, бо мусів бути силачем, дівкам плів небилиці й женитись обіцяв на „їй Богу“ (покищо щедрі христини справляючи). Козак не приходив перед північчю на службу та спав у сінях із хортами. Коли пан крикнув „викинути жида“! — вже дудніло по сходах, заки вимовив: „нумо в морду“ — вже пухла, тож і закон проти лихви був зайвий“. В часі їзди, сидів „козак на козлі з пугою за поясом, побіч сидження дубельтівка й палаш, в руках самородна антипа з бурштином“.

М. В.

(Докінчення буде.)

НОВИНКИ

— **Святочні і новорічні побажання** (надійшли після видрукування святочного числа). Веселих Свят і Щасливого Нового Року бажають рідні і знайомим — **Д-р Дмитро і М-ра Блавацькі.** — Друзям, прихильникам, знайомим сердечний привіт з Різдвом Святим і Новим роком складає — **Іван Грегорович.**

— **Маланчин Вечір** уладжує Карпатсько Лещетарський Клюб і Українська Захоронка в неділю 13 січня в год. 10. веч. в салі почтовців, Японська 9.

— **Сибірську зиму** маємо від тижня у східній і середущій Европі. У східній Галичині мороз доходить в ночі до 26 ст. Цельзія, в Карпатах до 30 і більше. В ріжних сторонах позамерзали люди в дорозі. На Підгірю показалися масово вовки, що зійшли з гір, і добуваються до людських осель. Наслідком морозів потріскали телеграфічні дроти, автобусова комунікація припинилася, залізничі потяги ходять з великим опізненням. По містах тисячі людей повідморожувало собі уши, носи, руки. Поготівля ратункової станції у Львові давало в понеділок і вівторок лікарську допомогу у поверх 600 випадках, так що врешті нестало медикаментів. Щоби допомогти прохожим, управа м. Львова палить в ріжних місцях вогонь, при якому гріється всякий, хто змерз. Одночасно в місті вибухають пожежі, переважно наслідком хибної будови комінів та надмірного палення. Державний метеорольоґічний інститут у Варшаві на основі радіотелеграфічних звідомлень заповідає, що морози будуть ще більші і потревають довший час. Має повторитися гостра зима з 1928-9 р. Хвиля морозів іде від Красноярська на Сибірі полосою на 1.000 до 1.800 км. широкою. Від міста Костроми до Ростова над Доном устійнилася температура — 40 ст. Цельзія. В Челябінську за Уралем нотують 45 ст. нижче зера. На думку совітських метеорольоґів хвиля морозу буде плисти зі сходу на захід найменше ще 10 днів. Всі школи в Совітах позамикані аж до відкликання. У нас шкільна наука має початись 16. ц. м. Якщо мороз не попустить, шкільна наука буде теж неможлива.

— **75-ліття проф. Ферстера.** Т-во Прихильників Української Пісні у Празі з нагоди 75-літніх народин свого голови — відомого чеського композитора, президента Чеської Академії Наук проф. Ферстера — разом з Українським Хором і „Чеською Матіцею Гудебні“ влаштовує 26. січня спільний концерт на пошану Ювилята. В дні 30. м. м. представники українців від Т. П. У. П. та Українського Хору пп. інж. Галька, доц. Стешко та інж. Гайдай відвідали Ювилята і вручили йому грамоту. Проф. Ферстер у сердечній подяці висловив у теплих словах свою прихильність до української пісні та українського народу.

— **Коляди і щедрівки в радіо.** В середу, 9. ц. м. львівська радіостація надає в год. 17.35 коляди і щедрівки у виконанні хору Успенської церкви під проводом п. Прокоповича. Відспівають уклади Кишакевича, Купчинського, Леонтовича, Матюка-Січинського і Ярославенка.

— **Відчит про Федьковича.** Д-р Денис Лукіянович виголосить в середу, 9. ц. м. в год. 21.30 перед мікрофоном львівського радія відчит п. н. „Федькович, співець гір“.

— **Звичайні Загальні Збори Т-ва „Українська Бесіда“** в Станиславові відбудуться дня 26. січня 1935 в год. 19. в льокалі Т-ва. В браку комплету відбудуться Загальні Збори з тим самим порядком нарад годину пізніше. — Виділ.

— **Ціни цукру.** В часописах появились знова баламутні відомості, що від 1. січня 1935 р. наступить зміна ціни цукру. Ця вістка, оперта на законі з 20. 12. 1934 і Розпорядку Міністра Скарбу з 31. 12. 1934. Вістник Законів ч. 110, — не відповідає дійсности. Ані подорожіння цукру, ані обнижки його цін не буде. В дійсності засаднича ціна цукру була обнижена на зол. 5 за квінталь, але саме на цю обнижку піднесло Міністерство Скарбу споживчий податок з тим, що від цукру твердої рафінади (кістки звичайної і кришталевої) підвищено ще додатково споживчий податок о 3.50 зол. за квінталь. Вся та, що так скажемо „комбінація“ зі знижкою цін цукру і підвищкою споживчого податку не спала тягарем на консументів, але відбулася коштом фабрик цукру, бо Міністерство Скарбу рішучо спротивилося перекинути цей тягар на консументів — хоч спроби зі сторони власників цукроварень у тому напрямі були. — **Торговельний Відділ Народної Торговлі у Львові.**

— **Як ПКО іґнорує українських інтересентів.** Нам принесли до редакції календарик, виданий ПКО на новий 1935 рік. Має він виключно польське календаріюм. Це черговий доказ, як ПКО дорожить українськими інтересентами. На це звертаємо увагу передовсім тих українців, які переховують свої ощадности у згаданій інституції.

— **Хто виграв на льотерії?** В другому тягненні клясової льотерії 5. ц. м. вильосовано числа: 100.000 зол. на ч. 138458. 50.000 зол. на ч. 134352. 20.000 зол. на ч. 26717, 140449. 10.000 зол. на ч. 96584, 103944, 107609, 169433. 10.000 зол. на ч. 19174, 26660, 85932, 161212, 178599. 5.000 зол. на ч. 77354, 94345, 119479, 128472, 150121, 157617, 172323. 5.000 зол. на ч. 11407, 14904, 25257, 26919, 74754, 84941, 107842, 115381, 121847, 139347. 2.000 зол. на ч. 28086, 31273, 33651, 34906, 65293, 73983, 85296, 89362, 104293, 106640, 110016, 117168, 126097, 130033, 140747, 141265, 150862, 171143. 2.000 зол. на ч. 2469, 3067, 5362, 26517, 40521, 42288, 54814, 58597, 62518, 68746, 74015, 84079, 88342, 90318, 92336, 95032, 103531, 105915, 107508, 109397, 124494, 156257, 157546, 158227, 179068. 1.000 зол. на ч. 2089, 21955, 28472, 30170, 34184, 35792, 36175, 43770, 43927, 47350, 48643, 53512, 63210, 69293, 73619, 78176, 84849, 85249, 91862, 92918, 96230, 96551, 98105, 100736, 105231, 108113, 111806, 120245, 122938, 130285, 131681, 138709, 139200, 140769, 146244, 150303, 150327, 152915,

159423. 160677, 162340. 175076. 1.000 зол. на ч. 2617, 3673. 5739. 5759. 31266, 42638, 43967. 46812, 54765. 65285, 66704. 67142, 67643, 70880. 71304, 75782. 85232, 85680, 87340. 89176, 92761, 96519. 101555. 104956. 110511. 113286, 114067, 123159. 125406, 125514, 130168. 137324. 143092, 153227, 154443. 154655. 157603, 162001, 170312, 170757. 175417. — В третьому тягненні клясової льотерії 7. ц. м. вильосовано числа: 50.000 зол. на ч. 149716. 10.000 зол. на ч. 9980. 44524, 79529. 10.000 зол. на ч. 114755, 120679. 151952. 5.000 зол. на ч. 27270. 67280, 108935, 120492. 126796. 140459. 166901. 173521. 5.000 зол. на ч. 23416. 83777. 157948. 162879. 171899. 176317. 2.000 зол. на ч. 5083. 17694. 18732. 29054. 37685. 78577, 81662. 97485. 103750. 117522. 121869. 122898. 133548. 137671. 146597. 153679. 2.000 зол. на ч. 10491. 12798. 18447. 24582. 38836. 39552. 41676. 45696, 45909, 54701. 56448. 70058. 70728. 71282, 73279. 86895. 87111. 97680. 107201. 116519. 127591, 132551. 135031, 142173. 145755. 149713. 150697. 155928. 166171. 166395. 166556. 170462. 1.000 зол. на ч. 342. 5372. 6274. 6422. 7750. 8091. 9993. 16235. 22024, 23562. 31080. 34445. 36434. 38330. 51374. 54589. 60516. 60907. 69009, 77331. 82558. 87856. 88630. 92732. 97178. 101427, 132157. 109181. 109759. 111543. 112231. 113251. 114963. 114172. 119684. 131655. 131663. 134944. 137408. 135658. 138523. 139299. 139834, 141844. 146707. 147258. 147981. 151291, 161717. 168985. 169160, 170862. 178885. 1000 зол. на ч. 252, 4067. 6842, 15548. 23258. 24978, 27806, 29341. 29769, 33273. 34290, 45119. 45808. 53455, 54485. 54503, 57773. 59995. 62316. 63735, 64109. 68239. 72219, 86676. 87589. 90783. 93010. 97062. 98410 107714. 109028. 112577, 115514. 117991, 125420, 128094. 136019, 148267. 151993, 156858. 156973, 165942. 172815. В четвертому тягненні 8. ц. м. вильосовано числа: 10.000 зол. на ч. 2548, 93424. 5.000 зол. на ч. 21801, 24499, 35269, 139665, 165394. 2.000 зол. на ч. 3571, 11464, 20058, 2801, 33874. 36331, 39980, 45100, 52886, 63148, 69774, 71903, 78840, 95287, 101340, 102528, 104925, 106284, 106927, 116958, 128429, 134790, 137220 156047, 157666, 160903, 162064, 172932, 179847. 1.000 зол. на ч. 461, 6182, 9955. 13763, 22199, 27594, 34221, 41631, 42230, 50637, 61932, 64187, 67306, 70867. 74460, 75931, 77583, 78589, 79213, 86771, 100381. 114590, 119044, 122094, 122116, 129116, 129062, 138337, 147515, 147615, 149220, 149520, 54858 1611114, 172180. 100.000 зол. на ч. 82112. 50.000 зол. на ч. 176554. 20.000 зол. на ч. 127655. 10.000 зол. на ч. 154462. 5.000 зол. на ч. 52493, 64181, 78584, 101700, 134039, 136782 2.000 зол. на ч. 25763, 26017, 33145, 41433, 45054, 56911, 63048, 86461, 98181, 110431, 128052, 133740, 134280, 140326, 1611879, 167947, 171853, 174257, 174377. 1.000 зол. на ч. 6176, 12540, 13732, 15875, 20386, 28719, 40093, 43336, 53175, 56658, 59836, 65422, 65628, 77101, 81992, 85614, 90886, 96898, 107041, 108063, 109267, 124725, 129542, 131203, 136661, 140419, 154779, 167995.

— Трагедія російського еміґранта. В аптиці суспільної обезпечальні при вул. Татарській у Львові був занятий росіянин Микола Попов, родом знад Волги, що в день працював дуже солідно, а вечорами волочився по шинках, пропиваючи все, що заробляв. В ночі на 4. ц. м. він забавлявся в однім шинку при вул. Городецькій зі шофером Волод. Бобелею і мулярем Вас. Мішишином. Посперечавшися на тему якоїсь пісоньки, він вдарив Мішишина в лице, а тоді оба львовяни побили Попова до крови. Обох завадіяків арештовано, а Попов вернувся до свого мешкання при вул. Зиґмунтовській і тут отруївся ціянкалієм. Залишив лист до жінки, з якою не жив. Доходження виказали, що жінка покинула Попова тому три роки і забрала зі собою дитину. Згодом вийшла замуж за іншого. Попов, не могучи забути жінки, розпився і попавши в духову депресію, скінчив самогубством.

— Грабунковий напад на листоноша. На почтового післанця з громади Воловин сокальського повіту, Івана Пущика, що ніс почтові посилки з Кристинополя, напало на дорозі двох людей і загрозивши револьвером, зажадали видачі почти і грошей. Переляканий листонош видав їм торбу з громадською почтою, мовлячи, що грошей не несе. Тоді напасники перешукали його, відобрали йому 1 зол., що був його приватною власністю і торбу, з якою втікли до ліса. Повідомлена поліція пішла на місце грабунку з псом, який завів її до ліса, де лежала отворена торба і подерті листи. Видко, що грабіжники шукали в них за грішми. Опісля повів їх пес над ріку, де слід згубився, бо грабіжники перейшли крізь воду на другий бік.

— Смерть бандита. У вязничному шпиталі в Ряшеві помер голосний бандит Стан. Мачуга наслідком постріловоі рани, одержаної в часі утечі. Тим способом смертний присуд, виданий на бандита, стався безпредметовим.

— Ріжні вістки. В еспанській провінції Естрамадура на місці, де колись було римське місто відкрили величезний цвинтар і найшли кілька саркофаґів, що мають 2000 літ. — Через те, що в Італії ввели 40-годинний робочий тиждень 133.947 безробітних дістало працю. — Остання статистика каже, що при кінці 1934 р. було в Палестині 307.312 жидів. — Американський дослідник підбігун. країн Бирд вибирається наново в подорож, цим разом до Землі Едварда VII. — За один тиждень у Гаррісміт (Півд. Африка) згинуло від громів 88 осіб. — Якийсь незідомий англієць пожертвував 30.000 фунт. шт. на шпиталь св. Марії в Льондоні. — Помер англійський письменник Денніс Драдлей, який висловив у заповіті волю, щоб тіло його спалити і попіл розсіяти з літака над Ляманшем; волю його виконали. — Славний чемпіон боксу Демпсей відкрив у Ню-Йорку ресторан; в одному з каменів дому замурував він свої рукавиці, що допомогли йому до перемоги. — 9. січня Літвінов відїхав на сесію Ради Ліги до Женеви. — Мін. Ляваль вернувся 9. січня в год. 9.32 до Парижа.

Дужання атлетів.

Важко-атлетичний турнір за чашу Европи, який відбувається у салі „Кольосею" у Львові, викликує щораз більше зацікавлення аматорів того видовища, дарма, що перші дні дужання це щойно наче прелюдія до справжніх змагів. Як завжди — у турнірі бере участь також кілька „хирляків" (вагою поверх 100 кг.), які до фіналу не доходять та які лише протягають час тривання турніру. Всеж, щоденно зміряються дві—три пари більш-менше рівнорядних сил, справжніх велеканів.

—o—

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

о. ЛЕВ ШУМСЬКИЙ,

парох у Даляві, помер дня 19. грудня 1934. р. в 43-ім році життя. Покійний на становищі пароха в Даляві через весь час своєї душпастирської праці мусів тяжко боротися з комуністичною пропаґандою. Йому завдячити треба, що в останньому часі відібрано читальню „Просвіти" комуністичній орґанізації та передано її в українські руки. Справдішньою та незвичайною заслугою Покійного є вибудування церкви в Липівці, громаді, заселеній тільки в 1/3 частині українцями. Цю церкву поставлено завдяки ініціятиві і невтомному трудові Покійного, який з того приводу зазнавав багато прикрощів та ударів, що вкінці прискорило кінець його життя. Численна участь селянства з Вороблевич, Липівця, Даляви та сусідніх сіл у похоронах була найкращим доказом симпатій, якими тішився пок. о. Лев Шумський. В. Й. П!

СПОРТ.

ЧОРНІ МИСТЦЕМ ТУРНІРУ У КРИНИЦІ.

Львівська гаківкова дружина Чорних перемогла у фіналі криницького турніру А. З. С. (Познань) 1:0 (0:0, 0:0, 1:0) і здобула тимсамим титул мистця Криниці.

ДВІ ПЕРЕМОГИ ПОГОНІ В ЧЕРНІВЦЯХ.

Львівська Погонь перемогла в гаківці черновецьку Драгош Вода 3:1 і репрезентацію Черновець 2:0.

ЛЬВІВ. ЛЕХІЯ — А. З. С. 6:1 (0:1, 4:0, 2:0).

Товариські змагання в гаківці.

КОПАНИЙ МЯЧ.

Рух — Ам. К. С. 5:3 (2:2).

Вавель — Напшуд (Ліпіни) 4:3 (1:2).

ГАСМОНЕЯ МИСТЦЕМ ЛЬВОВА У ПІНҐ-ПОНҐУ.

У Львові закінчились розгривки за мистецтво А-кляси в пінґ-понґу. Мистецтво здобула вже 8-ий з черги раз Гасмонея. Віцемистцем Львова є Макабі.

ПРОГРАМА ОКРУЖНИХ МИСТЕЦТВ А-КЛЯСИ В ГАКІВЦІ.

В січні ц. р. грають: 10. **Чорні — Україна**, 11. АЗС — Лехія, 15. **Лехія — Україна**, 17. Чорні — Погонь, 18. Х — Лехія, 19. АЗС — Погонь, 21. **Погонь — Україна**, 22. Лехія — Чорні, 23. Х — Чорні, 24. Погонь — Лехія, 25. АЗС — Х, 26. **Україна — АЗС**, 27. Погонь — Х, 28. **Україна — Х**, 29. **АЗС — Україна**. — Клюби подані на першому місці є господарями. Як Х означено дружину, що вийде переможцем зі змагань Гасмонея — мистець Б-кляси.

—o—

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар 5.23—5.25, нім. марки 1.92—2.00, фр. франки 34.85—34.90, шв. франки 171.30—171.70, фунти ст. 25.80—26.00, австр. шіл. 99—100, чеські к. 21.30—21.80, рум. леви 34—36, іт. ліри 45—46.

ЗБІЖЕ.

Пшениця однол. 18.00—18.25, Пшениця збірна 16.75—17.00.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.

Четвер, 10. I. год. 7·30 веч. „Гоосклішна дівчина".

Пятниця, 11. I. год 7·30 веч. „Схоплена наречена" (вистава „Газ. Пор.").

Театр Ріжнородностей.

Четвер, 10. I. год. 7·30 веч. „Музичні ґрашки".

Пятниця, 11. I. год. 7·30 веч. Авторський вечір Казими. а Вежбовського.

Міжнародний турнір мистців дужання за чашу серед. Европи на 1935 р. в салі Кольосею при вул. Сонячній. Початок змагань в год. 9 веч.

[illegible]а

АДРІЯ: „Приблуда" і „Пригоди подорожників".

АПОЛЬО: „Ігумен Корденький" (Оборона Ченстохови) з Кар. А ментовичем

АТЛЯНТИК: „Петербурські ночі".

ВАНДА: „Рік 1914".

ҐРАЖИНА: „Маскарада".

КАСИНО: „Світ сміється" (совітська комедія).

КОЛІСЕЙ: „На дні океану" й ревія.

КОПЕРНИК: „Римські скандали" (Еді Кантор).

МАРУСЕНЬКА: „Велика подія" та ревія.

МИРАЖ: „Газард життя", „Кожає, любить шанує".

МУЗА: „Тарзанове кохання".

ПАЛЯС: „Циганські мельодії".

ПАН: „Імператриця" з Марленою Дітріх.

ПАСАЖ: „Романс Маньки Ґрешної", „Піонірн Тексасу".

РАЙ: „...а́сна година" М. кі-Маус.

СВІТ: „Олівер Твіст", „Пекольні перегони".

СОНЦЕ: „Прокуратор Алісія Горн" і ревія.

СТИЛЕВЕ: „Нана" і ревія „Циганські ночі".

УТІХА: „Якою мене бажаєш" і ревія

ХИМЕРА: „Окрадено людину" (Лілі Даміта, Аврі Гара).

Закордонне радіо.

Четвер, 10. січня 1935.

Відень (506,8) 12.00, 13.10, 21.40 Концерт, 17.30 Солісти, 19.40 Муз. вечірна. **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття, 20.10 Сільська оркестра, **Прага** (470,2) 10.15, 11.05 Сальон. й легка музика, 16.35 Нар. пісоньки, 20.00 Сп. рецітал, **Париж** (1648) 13.30 Популярна музика, 21.45 „Ромео та Юлія" др. симфонія Берліоца, **Білгород** (437,3) 20.00 Хор. пісні, **Берлін** (356,7) 17.30 Солісти, 19.00 Звичайні твори, **Кенігсвустергавзен** (1571) 18.30 Сучасні пісні, 19.10 Безсмертний вальс, муз., пісні, **Ляйпціґ** (382,2) 16.00 Концерт, 17.25 Клясичнова музика, 19.30 „Фігарове весілля" оп. Моцарта, **Мінхен** (405,4) 17.50 Солісти, 20.10 Оп. мельодії, **Будапешт** (550,5) 12.05 Спів, 20.00 Концерт, 23.20 Циг. музика, **Мілянно** (368,6) 11.30 Популярна муз., 17.10 Вок. концерт, **Рим** (420,8) 20.45 Концерт.

Пятниця, 11. січня 1935.

Відень (506,8) 12.00, 13.10, 23.00 Концерт, 17.30 Пісні й арії (Гехт, сопр.), 19.25 Опера, **Мор. Острава** (263,5) 19.30 „Тріюмф знання" ком. Бернара. **Прага** (470,2) 17.00 Квартет, 20.15 Сальон. музика, **Париж** (1648) 13.30, 23.30 Музика, 21.00 „Воскресення" песа Бателя на осн. Толстого, **Берлін** (356,7) 15.25 Камер. музика, 16.00 Концерт, 18.30 Пісні Вольфа та Пфіцнера, 19.00 Вес. авд., **Кенігсвустергавзен** (1571) 15.15 Для дітей, 18.00 Пісоньки, **Ляйпціґ** (382,2) 12.00, 16.30 Концерт, **Мінхен** (405,4) 17.50 Соната на два форт. Кльопера, **Будапешт** (550,5) [illegible] легка танечна музика, 22.40 Симф. концерт, **Будапешт II** (227,1) 18.20 Спів, 19.45 Фортепіян, **Мілянно** (368,6) 11.30 Легка муз., 21.00 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 13.05 Легка муз., 16.00 Академія св. Сесилії (віольончеля Пятигорський), 20.45 „Прімароза" оп. Пієтрія.

Львівське радіо.

Четвер, 10. січня 1935.

6.45 Раніший авд., 7.50, 22.00 Реклям. концерт, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Метеорольоґ. вістки, 12.05 Огляд преси, 15.45 Оп. і ревієві мельодії з гр. пл., 16.45 Лекція фр. мови, 17.00 Театр. Уяви: два вікна на 5-ому поверсі (авд. Демелівни), 17.50 Листи та програми, 18.00 Мист. й культ. життя, Сільва рерум, 18.05 З ковчазного дому, 18.15 Мендельзон-Бартольді: Тріо ґ-моль оп. 49, 18.45 Що читати, 19.00 Спів Г. Грабівни (прис. з Катовиць), 19.20 Актуальн. фейл., 19.30 Легка музика з гр. пл., 19.50, 19.56 Спорт. вістки, 20.00 Легка музика, спів, 20.45 Веч. денник, 20.55 Як працюємо, 21.00 Концерт симф. орх., 21.45 Польські дороги, 22.15, 23.05 Танк. музика, 22.45 Поляки в славянських краях.

Пятниця, 11. січня 1935.

6.45 Раніший авд., 7.50, 22.40 Реклям. концерт, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Метеорольоґ. вістки, 12.05 Огляд преси, 12.10, 13.05 Концерт, 15.30 Експорт, 15.35 Біржа, 15.45 „Старий Відень" камер. концерт, 16.45 Авд. для хорих, концерт, 17.45 Брамс: Форт. соната ф-моль оп. 5, 17.50 Наші книжки, 18.00 Мист. і культ. життя, 18.05 Літер. хвилини, 18.55 Джез, 18.45 Ловецьке господарство зимою, 19.00 Спів (Вермінська) в супр. форт., 19.20 Гутірка, 19.30 Твори Кетельбі з гр. пл., 19.50, 19.56 Спорт. вістки, 20.00 Куток Краєзн. Т-ва, 20.05 Муз. гутірка, 20.15 Симф. концерт: в перерві Веч. денник, Як працюємо, 22.30 Рецитації поезій, 23.05 Танк. музика.

За редакцію відповідає Олександер Костів. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10